

4. ADVENTNÝ TÝŽDEŇ: Ježiško v jasličkách

Úvod: **Čítanie zo Svätého Písma:** Mt 1, 18-25

S narodením Ježiša Krista to bolo takto: Jeho matka Mária bola zasnúbená s Jozefom. Ale skôr, ako by boli začali spolu bývať, ukázalo sa, že počala z Ducha Svätého.

Jozef, jej manžel, bol človek spravodlivý a nechcel ju vystaviť potupe, preto ju zamýšľal potajomky prepustiť. Ako o tom uvažoval, zjavil sa mu vo sne Pánov anjel a povedal: „Jozef, syn Dávidov, neboj sa prijať Máriu, svoju manželku, lebo to, čo sa v nej počalo, je z Ducha Svätého. Porodí syna a dáš mu meno Ježiš; lebo on vyslobodí svoj ľud z hriechov.“

To všetko sa stalo, aby sa splnilo, čo Pán povedal ústami proroka: „Hľa, panna počne a porodí syna a dajú mu meno Emanuel,“ čo v preklade znamená: Boh s nami.

Keď sa Jozef prebudil, urobil, ako mu prikázal Pánov anjel, a prijal svoju manželku. Ale nepoznal ju, kým neporodila syna; a dal mu meno Ježiš.

Aktivita:

*Vymaluj si postavu Ježiška v jasličkách z omaľovánky. Po vymalovaní už daj spolu maštal'ku so somárom, Jozefa, Máriu a **Ježiša***

Príbeh: Darček zabalený do zlatého papiera (Bruno Ferrero: Pastierova flauta)

Malá Elenka veľmi rada chodievala so svojou starou mamou na nákupy. Najmä pred Vianocami. Najviac sa jej páčilo, že stará mama sa snažila plniť jej želania. Vždy, keď s ňou šla nakupovať, vrátila sa Elenka domov s nejakým pekným darčekom: novou knihou, maľovankou, kindervajíčkom. Elenka by sa bola rada hrala s ostatnými deťmi, ale všetky, ktoré stretla, mali znudený pohľad a nemali chuť sa hrať. V obchodoch boli všetci podráždení, nik nemal čas na milé slovko.

Cestou domov stará mama a vnučka mlčali. Držali sa za ruky a okolo nich začal pomaličky padať sneh.

Doma si stará mama sadla do svojho obľúbeného kresla. Hovorila mu rozmýšľacie kreslo. Chvíľu porozmýšľala, potom odhodlane vstala a išla do komory. Keď sa vrátila, v ruke držala nádherný balík – darček zabalený do zlatého papiera, previazaný červenou stuhou. Elenka ho chcela otvoriť, aby sa dozvedela, čo je v ňom, ale stará mama jej vysvetlila, že tento balíček je v skutočnosti tajomstvo. Na druhý deň ráno vyšli stará mama a vnučka z domu veľmi zavčasu a niesli so sebou ligotavý balík v zlatom papieri s červenou stuhou. Ako prvého stretli Pankráca, mrzutého strážnika s velikánskymi fúzmi. Bol to človek, ktorý nikomu nedôveroval a žil sám. Stará mama k nemu podišla a podala mu balík.

„Čo s tým mám robiť?“ opýtal sa prekvapený Pankrác.

„To je pre vás,“ povedala Elenka.

Strážnik nevychádzal z údivu. „Čo je vnútri?“ zisťoval.

„Priateľstvo a šťastie,“ povedala stará mama a stisla mu ruku.

„Babi, videla si, akú mal radosť?“ povedala Elenka. „Ideme domov pripraviť ďalšie darčeky?“

Stará mama pokrútila hlavou. „Nie, Elenka. Jeden stačí.“

„Konečne tu mám priateľov“, zamyslel sa Pankrác. Vystrel sa a s teplým pocitom v srdci pokračoval v ceste. Cestou stretol zametača Sebastiána. Sebastián bol plachý človek a deti sa mu neraz posmievali. Keď videl prichádzať strážnika, schoval sa za smetiak. Ale Pankrác mu podal balík so slovami: „To je pre teba!“

„Ďakujem,“ neveriaco zašepkal šťastný Sebastián. Tak sa strážnik a zametač stali priateľmi. Ale Sebastián balík neotvoril. „Darujem ho Dorotke,“ pomyslel si. Dorotka bolo chudé dievčatko s plavými vrkôčikmi, jediné, ktoré mu vždy povedalo: „Dobrý deň.“ Dorotka ležala v posteli s chrípkou. Sebastián s menšími rozpakmi odovzdal darček pre Dorotku jej mame, ktorá mu ponúkla kávu. Keď Dorotka dostala ten krásny balíček, hneď sa cítila lepšie. S radosťou sa dotýkala pekného zlatého papiera a červenej stuhy a povedala si: „Toto musí byť nádherný darček. Pošlem ho Zuzke, aby sa so mnou udobrila.“ Keď Zuzka dostala balíček, utekala k Dorotke a objala ju. Potom sa spolu zhodli, že taký pekný darček by mohol potešiť ich pani učiteľku, ktorá už dlhšie vyzerá veľmi smutne.

Keď učiteľka našla na svojom stole ligotavý balík, rozžiarili a jej oči a v ten deň učila s takou radosťou, že hodiny utekali jedna rýchlejšie než druhá. Keď sa pani učiteľka vrátila domov, darovala darček pani Kováčikovej, ktorej deti bývali ďaleko. Ani pani Kováčiková si nenechala darček pre seba, ale odniesla ho Emilovi, ktorý bol citlivý a prívetivý, ale keďže pracoval ako mäsiar, všetci si o ňom mysleli, že je bez srdca.

Ani Emil si balík nenechal. Všetci, ktorí si balík odovzdávali, sa na seba usmievali a prihovárali sa jeden druhému. O niekoľko dní neskôr, keď Elenka a jej stará mama znova išli do obchodu, počuli tam veselú vravu, zatiaľ čo pred obchodom sa hrali deti. Akýsi pán pozdravil starú mamu a porozprával jej, čo sa deje v posledných dňoch, že ľudia sú šťastnejší vďaka istému tajomnému balíku. Kým stará mama hľadala v taške kľúče od bytu, vyšla jej naproti pani Amálka, ktorá bývala pod ňou a doteraz sa jej nikdy neprihovorila.

„Chcem vám zaželať krásne Vianoce,“ povedala a podala jej...krásny balíček zabalený v zlatom papieri, previazaný červenou stuhou.

„Ďakujem,“ odvetila stará mama s úsmevom. „Zastavte sa u mňa niekedy na kus reči!“

„Hurá,“ zvolala Elenka, keď zavreli za sebou dvere bytu. „Balík sa vrátil k nám! Povieš mi teraz, čo je v ňom?“ „Nič zvláštne,“ odvetila stará mama. „Len trocha lásky.“

Ježiško v jasličkách

Ježiš sa narodil kvôli nám. Najväčším darom je on sám, pretože je Boh – Láska. Viac ako seba samého nevedel dať.

Otázky

- Čo máš rád na Vianociach?

.....

- Ako chceš Ježišovi urobiť radosť ?

.....

- Za koho alebo za čo mu chceš najviac poďakovať pri Jasličkách?

.....